

11 декември 2022 - Коледен празник на
Училище "Кирил и Методий", детска градина "Зайченцето бяло"
и Първа българска гимназия в Париж

Ден година...

Стара поговорка гласи, че ден година храни. Такива дни си имаме четири. Първият учебен – началото на новата учебна година. Краят ѝ – с прекрасното лято и на добър час на зрелостниците. 24-ти май е третият, патронен празник и единствен по рода си. Но денят, който не ни храни в традиционния смисъл на поговорката, е този на Коледното ни тържество. Ден година стопля и озарява.

Нито комюнике, нито клипчета, нито дори пълен запис не може да предаде тръпките, емоциите, усещането от тези празници. Скъпо е опитвам вече няколко години и съм сигурна, че наистина трябва човек да е в залата. Най-професионалният запис на най-големия музикант не предава усещането на всяка нота, която минава през тялото и докосва душата, нали?

Затова ще спомена, че имаше песни, имаше танци, имаше стихотворения. Ще се спра на новото – имаше драматизация на приказката „Неродена мома“. Главните роли се изпълняваха от ученици от VI Б клас, второстепенните - от ученици от начален курс. Всички присъстващи, вярвам, са съгласни с мен, че подобна пиеса си заслужава специален, отделен спектакъл, защо не и в една „делнична“ събота. Въпросът бе отнесен до отговорните органи и няма да остане без продължение.

Специална благодарност на ансамбъл „Зора“. Страшните кукери стъписаха мало и голямо. Хитрите ни зайчета разпознаха най-големия, най-страшния кукер и изгледаха танца усмихнати и без капка страх.

Имаше ли разплакани зайчета? Видях едно в началото, но всичко бе забравено, щом си сложи вълшебната коледна шапка. Видях и още едно, което май и пропусна танца си, но накрая тичаше с подарък в ръка и усмивка до уши.

Имаше ли недоволни деца? Една разстроена актриса бързо си възвърна обичайната усмивка след няколко думи от главната ни режисьорка. Имаше ли родители, нека не кажа

недоволни, но които имаха забележки? Хм, май ме търсят по телефона... Ще запомня само една майка, която беше очарована, че дядо Коледа им донесъл „Ян Бибиан“. Аз явно съм останала с грешно впечатление, че подаръците са за децата!

Знаем все пак, че имаме нужда от диригент за празничните дни. Помните ли, че нашите са само четири! Приемаме кандидатури целогодишно. Даже сме съгласни и за четирима диригенти, всеки специалист по неговата опера, празник да кажа. Вярвайте ми, помощници винаги се намират. Джуджета, специалисти по подаръци, украса, нареждане на елха, по подреждане (винаги заедно с родителите) след празниците, и по пазене на бюфет, никога не липсват. Липсва ни само личността, която да поеме диригентската палка на този прекрасен, мотивиран и неповторим оркестър.

Остана само да пожелаем на всички деца да ги видим на 7-ми януари с все така блеснали очи отново в училище. Мили родители, не се колебайте да сложите вълшебните розови очила и да погледнете света през призмата на нашите деца! Ако не всеки ден, поне всяка събота, в краен случай – на всеки празник. Другият вариант е да поемете диригентската палка.

Скъпи учители, чудесата, които правите всяка събота, се виждат най-вече в празничните дни. Но ние не забравяме, че ги сътворявате ден след ден.

На всинца ни - Весели празници! Нека бъдем по-мили, по-усмихнати, по-щедри, по-благословни със себе си и с околните. Ден година храни, стопля, озарява и осмисля. От нас зависи този ден да бъде днес. Да бъде утре! Да бъде и вдругиден!

Да бъде!

Даниела Петкова

